

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 23.252 van 19 februari 2009
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Migratie- en
asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X , die verklaart van Dominicaanse nationaliteit te zijn, op 21 november 2008 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid van 18 augustus 2008 waarbij zijn aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk wordt verklaard, aan verzoeker ter kennis gebracht op 24 oktober 2008.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de regelmatig gewisselde memories.

Gelet op de beschikking van 15 januari 2009, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 13 februari 2009.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. CAMU.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en van advocaat M. NIYONZIMA en van advocaat M. JOPPEN, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoeker verklaart van Dominicaanse nationaliteit te zijn.

Op 23 november 2002 huwt verzoeker met A.V. van Belgische nationaliteit.

Op 17 september 2003 dient verzoeker een aanvraag in tot vestiging in functie van zijn echtgenote A.V.

Op 4 februari 2004 wordt de echtscheiding toegestaan in de Dominicaanse republiek.

Op 6 juni 2005 dient verzoeker een tweede aanvraag in tot vestiging in functie van zijn echtgenote A.V.

Op 7 november 2005 wordt de vestiging toegestaan.

Per brief van 8 februari 2007 verzoekt de procureur des konings te Antwerpen het verblijfsrecht in te trekken, omdat de ontbinding van het huwelijk op frauduleuze wijze werd verzwezen.

Op 30 mei 2007 dient verzoeker een aanvraag in op grond van (oud) artikel 9, 3de lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

Op 26 februari 2008 dient verzoeker een schrijven in met de vermelding dat verzoekers huidige advocaat Mr. N.M. zijn confrater Mr. B.D. opvolgt.

Per brief van 12 maart 2008 dient verzoeker een nieuwe aanvraag op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet in met de vermelding: *“Hierbij dien ik mijn nieuwe aanvraag tot regularisatie in. Zijn vroegere advocaat had een aanvraag ingediend maar blijkbaar werd er een fout adres vermeld. De argumenten die de vroegere advocaat heeft aangehaald moeten worden beschouwd als hier zijnde opgenomen.”*

Op 28 juli 2008 neemt de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid een beslissing waarbij de aanvraag van 30 mei 2007 onontvankelijk wordt verklaard.

Op 18 augustus 2008 neemt de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid een beslissing waarbij zijn aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet onontvankelijk wordt verklaard. Dit is de bestreden beslissing die als volgt gemotiveerd wordt:

“(…)

Betrokkene stelt in zijn verzoekschrift dat hij een Hongaars paspoort zou kunnen verkrijgen gezien hij van Hongaarse nationaliteit bij geboorte is en zijn Hongaarse vader hem erkend heeft en dat dit formeel zal worden vastgesteld nadat hij alle nodige documenten heeft kunnen verzamelen. Een aanvraag 9bis dient evenwel reeds te worden vergezeld door een kopie van het internationaal erkend paspoort of een gelijkgestelde reistitel of van een kopie van de nationale identiteitskaart.

Bovendien dient opgemerkt te worden dat het dossier dat bij DVZ bekend staat onder naam V.M.C.E. (...) en nummer X. (...) een paspoort met Dominikaanse Republiek als nationaliteit bevat dat in het verleden het dossier vervoegde; de persoon die huidige aanvraag om machtiging tot verblijf indient onder de naam V.M.C.E. (...) voegt bij zijn aanvraag evenwel geen bewijs dat toelaat hem te vereenzelvigen met de titularis van vernoemd identiteitsstuk; gezien deze aanvraag anderzijds vergezeld is noch van een identiteitsstuk, noch van een geldige verschoning voor de afwezigheid ervan, is de documentaire ontvankelijkheidsvoorwaarde voor deze aanvraag dus niet ingevuld.

(...)”

2. Over de rechtspleging

In fine van het verzoekschrift vraagt verzoeker de bestreden beslissing te hervormen. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen treedt in het voorliggend geschil overeenkomstig artikel 39/2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) op als annulatierechter. Hij heeft derhalve geen rechtsmacht de bestreden beslissing te hervormen.

Ambtshalve wordt vastgesteld dat, in de mate dat het beroep de hervorming van de bestreden beslissing tot voorwerp heeft, het niet ontvankelijk is.

3. Onderzoek van het beroep

In een enig middel voert verzoeker de schending aan van artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van het evenredigheidsbeginsel.

In een eerste onderdeel gaat verzoeker in op zijn Hongaarse nationaliteit. Hij verwijst naar wat hij dienaangaande in zijn aanvraag had gesteld en op wat er dienaangaande in de bestreden beslissing te lezen valt. Verzoeker concludeert dat de motivering gebrekkig is daar die niet antwoordt op de stelling die erop wijst dat verzoeker geen Hongaars paspoort kan gaan aanvragen in Hongarije omwille van het feit dat zijn huidige verblijfssituatie hem niet toelaat om te reizen en daar de motivering ook het feit dat hij een kopie meedeelde van de Hongaarse wetgeving, niet vermeldt.

De uitdrukkelijke motiveringsplicht heeft tot doel de bestuurde in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid de beslissing heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt (RvS 25 september 2002, nr. 110.667; RvS 10 december 2002, nr. 113.439; RvS 17 mei 2005, nr.144.471). De overheid is ertoe verplicht in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een "afdoende" wijze. Het begrip "afdoende" impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing.

Artikel 9bis van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

"§ 1. In buitengewone omstandigheden en op voorwaarde dat de vreemdeling over een identiteitsdocument beschikt, kan de machtiging tot verblijf worden aangevraagd bij de burgemeester van de plaats waar hij verblijft. Deze maakt ze over aan de minister of aan diens gemachtigde. Indien de minister of diens gemachtigde de machtiging tot verblijf toekent, zal de machtiging tot verblijf in België worden afgegeven.

De voorwaarde dat de vreemdeling beschikt over een identiteitsdocument is niet van toepassing op:

- de asielzoeker wiens asielaanvraag niet definitief werd afgewezen of die tegen deze beslissing overeenkomstig artikel 20 van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, toelaatbaar cassatieberoep heeft ingediend en dit tot op het ogenblik waarop het beroep niet toelaatbaar wordt verklaard
- de vreemdeling die zijn onmogelijkheid om het vereiste identiteitsdocument te verwerven in België, op geldige wijze aantoont."

Uit voormelde bepaling volgt aldus dat de vreemdeling over een identiteitsdocument dient te beschikken om een aanvraag tot machtiging tot verblijf te kunnen aanvragen bij de burgemeester van de plaats waar hij verblijft.

Eveneens blijkt uit voormelde bepaling dat de ontvankelijkheidsvoorwaarde betreffende het beschikken over een identiteitsdocument bij het aanvragen van een machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet, niet van toepassing is op onder andere de vreemdeling die zijn onmogelijkheid om het vereiste identiteitsdocument te verwerven in België, op geldige wijze aantoont.

Uit de stukken van het administratief dossier blijkt duidelijk dat de aanvraag van verzoeker niet vergezeld ging van een kopie van een (Hongaarse) identiteitsdocument. Zoals gesteld, wordt dit gegeven wordt door verzoeker niet betwist, wel stelt hij in zijn aanvraag van 12 maart 2008 aangaande het ontbreken van het Hongaars paspoort wat volgt:

"...van Hongaarse nationaliteit bij geboorte is. Dit zal formeel worden vastgesteld nadat cliënt al de nodige documenten heeft kunnen verzamelen, vertalen en aan de Hongaarse autoriteiten meedelen. Door het feit dat cliënt geen verblijfsvergunning heeft wordt dit proces vertraagd omdat hij niet durft

naar Hongarije te reizen. Hij zou immers onderweg gearresteerd en gedwongen uitgewezen kunnen worden. (...) Uit de Hongaarse wetgeving (zie bijlage) blijkt dat het recht van cliënt om een Hongaars paspoort te bezitten onbetwistbaar is."

Geheel terecht heeft de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid aldus vastgesteld dat de aanvraag niet vergezeld ging van een identiteitsstuk.

Echter kan verzoeker gevolgd worden waar hij stelt dat de motivering van de bestreden beslissing gebrekkig is daar er niet geantwoord wordt op de stelling die erop wijst dat verzoeker geen Hongaars paspoort kan gaan aanvragen in Hongarije omwille van het feit dat zijn huidige verblijfssituatie hem niet toelaat om te reizen en daar de motivering ook het feit dat hij een kopie meedeelde van de Hongaarse wetgeving, niet vermeldt.

Uit de bestreden beslissing kan niet afgeleid worden of de verwerende partij deze argumentatie met betrekking tot de onmogelijkheid een Hongaars paspoort te gaan aanvragen in Hongarije in rekening heeft genomen. Onafhankelijk van de vraag naar de relevantie van de door verzoeker aangehaalde 'verschoningsgronden' voor het ontbreken van het identiteitsdocument, diende verwerende partij op zijn minst te antwoorden op de door verzoeker aangevoerde argumentatie.

Een schending van de formele motiveringsplicht wordt aangetoond.

Aangezien de eventuele gegrondheid van de overige aangevoerde schendingen niet tot een ruimere vernietiging kan leiden, dienen deze niet meer onderzocht te worden.

Het eerste middel is in de aangegeven mate gegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Vernietigd wordt de beslissing genomen ten aanzien van X door de Dienst Vreemdelingenzaken op 18 augustus 2008 waarbij zijn aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk wordt verklaard.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien februari tweeduizend en negen door:

mevr. J. CAMU,

wnd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS.

J. CAMU.